

जगत्पतिः । पार्श्वस्थां रुक्मिणीं त्यक्त्वा केशवः शयने प्रभुः” भा०य० २६२ अ० ।

देवदेवेश पु० देवप्रकारः देवदेवः तस्येशः । महादेवे “यदि मे भगवान् प्रीतः सर्वलोकनमस्कृत ! । स्वयं मां देवदेवेश ! याजयस्व सुरेश्वर !” भा०आ० २२३ अ० ।

देवदोल पु० दैवैः द्रष्टव्यो दोलः । प्रातःकरणीये दोलो-
त्सवे दोलशब्दे दृश्यम् ।

देवद्युम्न पु० भरतवंश्ये देवाजितोऽपत्ये नृपभेदे “अथा
सूर्यां तत्तनयो देवद्युम्नः” भाग० ५।१५।३

देवद्रोणी स्त्री इत० । देवयात्रायां हारा० । स्वयम्भू लिङ्गा-
द्यावस्थानगङ्गारे च “देवद्रोण्यां विहारे च कूपेष्वाय-
तनेषु च । एषु गोषु विपश्चात् प्रायश्चित्तं न विद्यते”
संवर्तः । “देवद्रोणी स्वयम्भू लिङ्गाद्यावस्थानगङ्गारम्”
प्रा०त० रघु० ।

देवद्रष्टृ लि० देवमञ्चति पूजयति अन्व-किन् देवस्य टेः
अङ्गादेशः । देवपूजके अन्तरः । गत्वर्थाञ्चतेस्य
नलोपः । देवद्रष्टृ देवगन्तरि । सर्वनामस्थाने परे
उभयल देवद्रष्टृ देवद्रष्टौ अन्यत्राजादौ देवद्रीचः
देवद्रष्टृ इत्यादिभेदः ।

देवधन न० देवार्थं धनम् । देवोद्देशेनोत्सृष्टे धने देव-
तानां चेतनत्वपक्षे देवस्वामिके धने च ।

देवधानी स्त्री देवा धीयन्तेऽस्याम् धा-आधारे ल्युट् ङीप् ।
इन्द्रपुर्यां “तस्मिन् देवोर्ध्वान्मोरोर्देवधानी नाम”
भाग० ५।२।१० [हेमच० ।

देवधान्य न० देवानां योग्यं धान्यम् । (देधान) धान्यभेदे ।

देवधूप पु० देवानां प्रियो धूपः । शुग्शुभौ रत्नमा० ।

देवन् पु० दिव-वा० अणि । पत्यु रतुजाते भ्रातरि हेम० ।

देवन पु० दीव्यत्वेन दिव-करणे ल्युट् । १पाशके भावे
ल्युट् । शक्तीडायां शदीप्तौ ४व्यवहारे ५जिगीषायां इत्युतौ
च न० । दीव्यत्वेन दिव-आधारे ल्युट् । अलीखोद्याने
दपञ्चे च ।

देवनदी स्त्री इत० । गङ्गायाम् अन्तरः । “असंवाधा देव-
नदी स्वर्गसम्प्रादिनी शुभा” भा०आदि० चैत्ररथपर्व । “हरा-
वती वितस्ता च सिन्धुर्देवनदी तथा” भा०आ० ६ अ० ।
“स्नातुं गतान् देवनायां दुर्वासः प्रभृतीन् सुनीन्” भा०
व० २६२ अ० । देवस्नातनदीनामे च “सरस्वतीदृषद्वयो-
र्देवनद्योर्दलनम्” मनुः । [हारपाणे हेमच० ।

देवनन्दिन् पु० देवं शक्रं नन्दयति नन्दि-अणि । इन्द्र-

देवनल पु० देव इव ओष्ठत्वात् नलः । महानले स्पृष्टदण्डे
नलभेदे राजनि० ।

देवनामम् पु० कुशदीपपतिहरण्यरेतसः पुत्रभेदे कुशदीप-
शब्दे २।४५ पु० दृश्यम् । [श्विलाये च ।

देवना स्त्री च० दिव-भावे युच् । शक्तीडायां शब्दरत्ना० ।

देवनामक पु० देवेति नाम यस्य कप् । देवयोनौ विद्याधरादौ
हेमचन्द्रे देवनारक इति पाठः नरएव नारा । ततः स्वार्थे
क देवरूपनरः । देवजन इति तस्यार्थः सोऽपि तत्त्वार्थे ।

देवनाल पु० नलएव नालः स्वार्थे अण् देव इव ओष्ठत्वात्
नालः । नलोत्तमे राजनि० ।

देवनिद्रु लि० देवं निन्दति निन्द-किप् इत० । देवनिन्दके
“देवनिद्रोऽप्रथमा अजुयन्” ऋ० १।१५।२।२

देवनिर्मित लि० इत० । देवे रचिते । “दीपेषु दिक्षु
पूर्वादि नगर्थो देवनिर्मिताः” सू०सि० । शृङ्गुच्याम् स्त्री
मन्थार्थाच्चि० ।

देवपति पु० इत० । इन्द्रे हेमच० ।

देवपत्नी स्त्री देवः पतिर्यस्याः । मपूर्वत्वात् वा लुक् ङीप् च ।

देवभार्यायान् । “उत या व्यन्त देवपत्नीः” ऋ० ५।४६।८

“देवपत्न्यो देवकन्या देवमातर एव च” भा०अनु० १४ अ०
शब्दार्थाच्चि० मध्वालुके ।

देवपथ पु० इत० । आयापथे आकाशस्थिते आयाकारे पथि

देवपथ इव कन् तस्य देवपथादि० लुक् । शतृषट्थे च

शदेवमाने अर्चिरादिमार्गे च । देवयानशब्दे दृश्यम् ।

देवस्थानगमनार्थः पन्थाः । शदेवस्थानगमनार्थे मार्गे च ।

स च अन्यैर्नरेर्गन्तुमशक्य इति हतुमता तस्य द्वारनि-

रोधः कृतः यथाह भा०व० १४८ अ० ।

“अथ ह्यमार्गो मर्त्यानामगम्यः कुरुनन्दन ! । ततोऽहं

रुद्रवान् मार्गं तवेवं देवसेवितम् । धर्मशेहा शपेद्वापि

मा कश्चिदिति भारत । दिव्यो देवपथोऽद्येव नात्र ग-

च्छन्ति भानुषाः” ।

देवपथादि पु० “इवे प्रतिज्ञतो” पा०कनो लुग्निमित्ते शब्द
गणे सच गणः पा०ग०सू० उक्तो यथा

देवपथ ह्यसपथ वारिपथ रथपथ स्थलपथ करिपथ

अजपथ राजपथ शतपथ शङ्खपथ सिन्धुपथ सिद्धिगति

उद्गमिष वायरक्कु हस्त इन्द्रदण्ड पथ्य मत्स्य ।

देवपर लि० देवः परोऽस्य । यज्ञविद्ये देवायत्तविद्विचिन्तके

आपदुद्धारार्थं पौरुषचेष्टारहिते ।

देवपर्ण न० देवप्रियं पर्णमस्य । सुरपर्णे राजनि० ।